

Revarsarea Nilului

Civilizatia egipteană este una dintre cele mai celebre civilizații din întreaga lume. Pe lângă notorietatea sa, ea a fost și probabil cea mai avansată civilizație din întreaga lume, mai ales dacă ne uităm în urmă și observăm toate cunoștințele pe care le detineau, cu ajutorul cărora au dat lumii atâtea minuni arhitecturale precum piramidele.

Paradoxal, la baza tuturor acestora a stat un singur element, și anume fluviul Nil, fără de care civilizația egipteană nu ar fi existat sau nu ar fi putut supraviețui. De-a lungul a mii de ani, egiptenii au fost nevoiți să învețe să stăpânească puterea de neimaginat a fluviului, astfel încât să poată profita cât mai mult de binefacerile sale.

Trebuiau să cunoască momentul revarsării Nilului, iar acest lucru îl faceau ghidându-se după steaua Sirius sau Sothis. Acest moment avea loc aproximativ în momentul în care steaua Sothis (Sirius) reapare pe cer, după o lungă perioadă în care nu putea fi văzută, la mijlocul lui iulie, în zori.

Au construit multe echipamente și unelte care să ajute la o cât mai bună fertilizare a solului. Printre acestea se numără și saduful. A început să fie utilizat încă din perioada Regatul Nou și este folosit până și în ziua de azi, forma sa necomportând nicio schimbare. Menirea acestuia era de a permite udarea unui teren mai ridicat, functionând pe principiul fantanii cu cumpană. Era utilizat în special pentru udatul grădinilor, fiind alcatuit dintr-un stâlپ, o bară transversală, o bucată de franghie, o galeată și o contragreutate.

Fluviul african izvorăște din munții Rwandei și Burundi și se varsă în Marea Mediterană. El traversează statele africane: Sudan, Burundi, Rwanda, Tanzania, Uganda, Etiopia și Egipt. Fluviul Nil este cel mai lung fluviu din lume având lungimea de 6.650 km. Revarsările anuale sunt determinate de faptul că Nilul își adună apele de la mare distanță, din două teritorii vaste din Africa Interioară: regiunea Podisului Etiopiei, de unde se alimentează numeroasele izvoare ale Nilului Albastru, și zona care se întinde de la munții din jurul Lacului Victoria până la marile mlăștini din sudul Sudanului; de aici provin apele Nilului Alb.

Nilul Alb este cel care determină nivelul normal al marelui fluviu deoarece în bazinul său plouă din belșug primăvara și vara. Inundațiile, în schimb, sunt produse mai ales de Nilul Albastru. Acesta transportă spre nord uriașele cantități de apă provenite din Munții Etiopiei, în urmă ploilor musonice.

Regiunea unde se formează Nilul Alb este situată în apropierea Ecuatorului, în statele actuale Tanzania, Burundi, Rwanda, Kenya, Uganda și Sudan. Nilul Albastru izvorăște din Munții Etiopiei. Ambele fluvii se unesc la Khartoum, capitala Sudanului. La circa 350 km nord de Khartoum, Atbara se unește cu Nilul, rămânând singurul sau afluent. Atbara, ca și Nilul Albastru, izvorăște din Podisul Etiopiei. Vara, și acesta aduce apă din ploile musonice în valea Nilului, contribuind astfel la producerea revarsării anuale.

Aflat in acest stadiu, marele fluviu strabate singur drumul spre nord, intalnind in drumul sau savanele fierbinti si semideserturile din Sudan, fara ca vreun afluent sa compenseze evaporarea intensa a apelor sale. Mai intalneste si sase locuri in care undele sale se involbureaza si curg mai repede - cataractele. Cataracta a VI-a este imediat dupa Khartoum, cea de-a V-a dupa confluenta cu Atbara, a IV-a dupa ce si-a indreptat cursul spre sud-vest, iar a III-a imediat dupa ce curge din nou spre nord.

Unele din numeroasele binefaceri pe care Nilul le-a oferit egiptenilor a fost navigatia. Ei au realizat ca fluviul este un excelent mijloc comunicatie cat se poate de buna, pentru a strabate distante mai mari sau pentru a transporta greutati considerabile. Astfel au inceput sa de timpuriu sa construiasca nave. Au conceput diferite tipuri de ambarcatiuni, in functie de scopul urmarit, egiptenii ajungand astfel in scurt timp niste adevarati maestri ai constructiei navale.

Sursa Imaginii - travelinstyle.com